

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش نوروفیدبک (پس خوراند عصبی) در کاهش پرخاشگری کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه بیش فعالی (ADHD)

محل انتشار:

مجله عصب روان شناسی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عاطفه باغبان کازرانی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کرج، ایران.

عصمت دانش - استاد گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کرج، ایران.

پیمان حسنی ابهریان - پزشک و دکترای تخصصی علوم اعصاب شناختی، پژوهشکده علوم شناختی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش نوروفیدبک بر کاهش میزان پرخاشگری کودکان دچار نقص توجه و بیش فعالی بود. روش: روش پژوهش، شبه آزمایشی با پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری دوماهه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر، کودکان ۷-۱۴ ساله پسر که در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۳ به مرکز جامع اعصاب و روان درمانگران بهجو بودند. از میان آن ها تعداد ۴۰ نفر که دچار نقص توجه و بیش فعالی بودند به شیوه نمونه گیری هدفمند انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه گواه و آزمایش جای گرفتند. اختلال نقص توجه و بیش فعالی با استفاده از فهرست بازبینی مصاحبه بالینی بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلال های روانی، ویرایش پنجم، ۲۰۱۳، مصاحبه تشخیصی توسط روان پزشک و آزمون اختلاط دیداری شنیداری استنفورد و ترنر (۱۹۹۵) و آزمون پرخاشگری کودکان شهیم (۱۳۸۵) تشخیص داده شد. آموزش نوروفیدبک با هدف کاهش تتا به تتا با سرکوب تتا و افزایش بتا و ریتم حسی حرکتی در طی ده هفته ۳۰ جلسه هر هفته سه جلسه اجرا شد. کودکان هر دو گروه در مرحله پیش و پس آزمون و پیگیری دوماهه مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد مقدار F برای اثر پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری معنا است ($P \geq 0.01$)، یعنی بین نمرات پرخاشگری در مراحل سه گانه درمانی تفاوت معناداری وجود دارد. نتیجه گیری: یافته های حاصل از تحلیل واریانس مختلط و آزمون تکرار سنجش نشان داد که تاثیر معنی دار درمان نوروفیدبک در کاهش پرخاشگری کلامی، جسمانی و رابطه ای و نیز موید ثبات این روش درمانی در مرحله پیگیری بود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، اختلال نقص توجه بیش فعالی، نوروفیدبک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1617010>

